

Διά ταύτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

κρίνει και αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την τοποθέτηση του προσφεύγοντος στη Γενική Διεύθυνση II.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Επιτροπή φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Pescatore

Due

Bahlmann

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Ιανουαρίου 1983.

Κατ' εντολή του γραμματέα

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος

H. A. Rühl

P. Pescatore

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ SIR GORDON SLYNN
ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1982 ¹

*Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,*

Ο Harald List, προσφεύγων στην παρούσα υπόθεση, είναι μόνιμος υπάλληλος της Επιτροπής με βαθμό LA 4. Κατά τα κρίσιμα χρονικά σημεία κατείχε θέση αναθεωρητή

στο γλωσσολογικό κλάδο. Η παρούσα προσφυγή (η δεύτερη που άσκησε) αφορά την απασχόλησή του κατά την περίοδο που αρχίζει την 1η Οκτωβρίου 1979. Κατά το πρώτο τμήμα της περιόδου αυτής ο List εργαζόταν στη ΓΔ ΙΧ. Ισχυρίζεται ότι δεν του ανέθεταν εργασία προς εκτέλεση και

¹ — Μετάφραση από τα αγγλικά.

ότι, όταν παραπονήθηκε σχετικά, τέθηκε στη διάθεση της ΓΔ II από το Φεβρουάριο 1981. Αλλά και εκεί του ανέθεταν πολύ λίγη εργασία. Επί πλέον μάλιστα η φύση της εργασίας του δεν αντιστοιχούσε προς το βαθμό του. Με επιστολή του της 26ης Φεβρουαρίου 1981, ο προσφεύγων υπέβαλε σχετική ένσταση και ζήτησε να τοποθετηθεί σε θέση εκτός της σφαίρας ευθύνης των τότε προϊσταμένων του.

Κατά τον ίδιο περίπου χρόνο υπέβαλε υποψηφιότητα για αριθμό κενών θέσεων που προκηρύχθηκαν με τις ανακοινώσεις COM/ 895 ως 934/80 αλλά σχετικές αιτήσεις του απορρίφθηκαν. Με επιστολή της 20ής Μαρτίου 1981 υπέβαλε ένσταση κατά της απορριπτικής των υποψηφιοτήτων του αποφάσεως και του κύρους των διορισμών που έγιναν. Την ένστασή του στήριζε στον ισχυρισμό ότι, όταν η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή έκρινε τις υποψηφιότητές του, η έκθεση κρίσεώς του για το χρονικό διάστημα από την 1η Ιουλίου 1977 μέχρι τις 30 Ιουνίου 1979 δεν είχε ακόμη συνταχθεί και υποβλήθει στην εν λόγω αρχή. Ανέφερε επίσης το γεγονός ότι οι προϊστάμενοί του δεν του ανέθεσαν εργασία προς εκτέλεση για διάστημα μεγαλύτερο του έτους. Στις 10 Ιουνίου 1981 υπέβαλε και νέα ένσταση κατά του περιεχομένου της εκθέσεως κρίσεώς του, δέχθηκε όμως ότι υποβλήθηκε πρόωρα και δεν την περιέλαβε στην παρούσα προσφυγή.

Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν απάντησε σε καμία από τις ενστάσεις του, ο List άσκησε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου. Τα αιτήματά του συνοψίζονται στα ακόλουθα τρία:

- 1) άρση της προβαλλόμενης «συγκεκριμένης κυρώσεως» που συνίσταται στο ότι δεν του ανέθεσαν εργασία κατά την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 1979 μέχρι την ημερομηνία υποβολής της πρώτης του ενστάσεως, και, επικουρικά, καταβολή αποζημιώσεως·

- 2) ακύρωση της τοποθετήσεώς του στη ΓΔ II και καταβολή αποζημιώσεως, και

- 3) ακύρωση της διαδικασίας σχετικά με τους διορισμούς που έγιναν βάσει των ανακοινώσεων κενών θέσεων, καθώς και ακύρωση των διορισμών καθεαυτών και, επικουρικά, καταβολή αποζημιώσεως.

Όσον αφορά το πρώτο από τα αιτήματα, κατά τη διάρκεια της επ' ακροατηρίου συζητήσεως διευκρινίστηκε ότι η ουσιαστική αιτίαση του List δεν συνίστατο στο ότι δεν του ανέθεσαν εργασία, αλλά στο ότι του ανέθεσαν πολύ λίγη τόσο στη ΓΔ IX όσο και στη ΓΔ II. Ισχυρίζεται ότι κατά καιρούς, σε μια μάλιστα περίπτωση για ένα ολόκληρο έτος, δεν είχε καμία απασχόληση. Άλλοτε πάλι, όπως το Νοέμβριο 1980, του δόθηκαν προς μετάφραση 3 έγγραφα, όγκου κατά πολύ μικρότερου εκείνου που θα έπρεπε κανονικά να του δοθεί, αν μάλιστα ληφθεί υπόψη η απάντηση της Επιτροπής σε ερώτηση βουλευτή ότι η απόδοση των γερμανών μεταφραστών για το 1981 ήταν 140 σελίδες μηνιαίως ανά μεταφραστή. (ΕΕ C 188 της 22. 7. 1982, σ. 14).

Η Επιτροπή δεν διαθέτει στοιχεία περί της εργασίας που εκτέλεσε ο προσφεύγων μέχρι της ημέρας της μεταθέσεώς του στη ΓΔ II στις 20 Φεβρουαρίου 1981, καθόσον ο προϊστάμενος του τμήματος γερμανικής γλώσσας, ο οποίος του έδωσε απευθείας την εργασία, δεν παρέσχε σχετικές λεπτομέρειες. Πάντως, δεν αμφισβητείται ότι ο εν λόγω υπάλληλος έδωσε πράγματι εργασία στον προσφεύγοντα.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι αφότου μετατέθηκε του δόθηκε κατά μέσον όρο προς μετάφραση μιάμιση σελίδα την ημέρα. Ακόμα δε, το επίπεδο της εργασίας αυτής δεν αντιστοιχεί στο βαθμό του. Όταν της

ζητήθηκε να παράσχει περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τον όγκο εργασίας που η ΓΔ II ανέθεσε στο List, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι τον Αύγουστο 1982 του είχαν δοθεί 25 σελίδες για μετάφραση στη γερμανική γλώσσα. Ο αριθμός αυτός γίνεται δεκτό ότι εκφράζει ενδεικτικά το γενικό μέσο όρο όγκου εργασίας. Φαίνεται ότι δύο συνάδελφοι του List στη ΓΔ II έλαβαν προς μετάφραση είκοσι τρεις και τριάντα τρεις σελίδες αντίστοιχα τον Ιούλιο 1982, που η Επιτροπή επαναλαμβάνει ότι είναι ευρέως αντιπροσωπευτικές του όγκου εργασίας. Η εξήγηση που έδωσε η Επιτροπή είναι ότι αν και χαμηλή σε σύγκριση με τον όγκο εργασίας στα μεταφραστικά τμήματα της Επιτροπής, δεν ήταν ασυνήθιστα χαμηλή αν ληφθεί υπόψη το είδος της εργασίας που εκτελούν οι μεταφραστές που υπάγονται στη ΓΔ II. Τους ζητείται να μεταφράσουν μέσα σε σύντομο χρόνο (μερικές φορές σε πέντε ως έξι ώρες μόνο) κείμενα που είναι συνήθως τεχνικής φύσεως.

Είναι εύκολο να αντιληφθεί κανείς ότι ο List ενδεχομένως έπληττε ή αισθανόταν πικρία για τη μη κατάλληλη χρήση των ικανοτήτων και του χρόνου εργασίας του στην θέση που ανέλαβε. Πάντως, το γεγονός και μόνο ότι ένας υπάλληλος δεν λαμβάνει επαρκή εργασία προς εκτέλεση ή ότι η εργασία δεν είναι πολύ δύσκολη δεν μπορεί καθεαυτό να αποδείξει ότι πρόκειται για ποινή ή για κάποιου είδους πειθαρχική ή άλλη κύρωση ή οτιδήποτε άλλο μπορεί να σημαίνει. Εξάλλου, καμία άλλη απόδειξη δεν προσκομίστηκε που να τείνει να καταδείξει ότι η Επιτροπή είχε κάποια πρόθεση να του επιβάλει, ή ότι πράγματι του επέβαλε, κυρώσεις λόγω του όγκου και της ποιότητας της εργασίας που του ανέθεσε. Κατά την άποψή μου, το πρώτο του αίτημα πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

Το δεύτερο αίτημα στηρίζεται σε δύο επιχειρήματα:

- α) ότι σύμφωνα με το άρθρο 25 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, η απόφαση με την οποία ο List τέθηκε στη διάθεση της ΓΔ II έπρεπε να του κοινοποιηθεί εγγράφως και
- β) ότι με την απόφαση αυτή υποδιαιζόταν ουσιαστικά από αναθεωρητής σε μεταφραστή και ότι για το λόγο αυτό θα έπρεπε να είναι αιτιολογημένη.

Είναι γνωστό ότι η απόφαση για τη μετάθεση του List του γνωστοποιήθηκε προφορικά και ουδέποτε συντάχθηκε εγγράφως. Κατά την Επιτροπή, ο List ήταν απόλυτα ενήμερος για τους λόγους της μεταθέσεώς του μετά από δύο συνεντεύξεις που προηγήθηκαν της αποφάσεως· ο ίδιος μάλιστα συνήνεσε και δεδομένου ότι δεν θίγονταν τα δικαιώματά του που απορρέουν από τον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως ή η υπηρεσιακή κατάστασή του από διοικητικής απόψεως, η εν λόγω απόφαση δεν τον επηρέασε δυσμενώς. Αντίθετα, ο List ισχυρίζεται ότι δεν είχε αντιληφθεί ότι τα καθήκοντά του στη ΓΔ II θα ήταν καθήκοντα μεταφραστή, μέχρις ότου μετατέθηκε στη νέα του θέση για την οποία και ήταν σύμφωνος μόνο με την προϋπόθεση ότι θα εξακολουθούσε να εκτελεί καθήκοντα αναθεωρητή.

Το άρθρο 25 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως ορίζει μεταξύ των άλλων ότι «κάθε ατομική απόφαση που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να κοινοποιείται εγγράφως στον ενδιαφερόμενο». Ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως δεν αναφέρεται ρητά στην περίπτωση κατά την οποία ο υπάλληλος τίθεται «στη διάθεση» κάποιας υπηρεσίας σε ορισμένο όργανο. Δεν χωρεί συνεπώς αμφιβολία ότι είναι συζητήσιμο το αν η εν λόγω απόφαση δεν «ελήφθη κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού» και αν δεν απαιτείται να κοινοποιηθεί εγγράφως στον υπάλληλο· θεωρητικά πάντως δεν μεταβάλλει τη θέση ή το βαθμό

του υπαλλήλου, συνιστώντας απλώς μέτρο που αφορά την εσωτερική οργάνωση των υπηρεσιών.

Αν η απόφαση προσβάλλεται για τον απλό λόγο ότι δεν κοινοποιήθηκε εγγράφως στο List η μετάθεσή του, νομίζω ότι το σχετικό αίτημα δεν μπορεί να γίνει δεκτό στην παρούσα υπόθεση.

Το δεύτερο όμως επιχείρημα του προσφεύγοντος είναι ουσιαστικό. Αφορά το ερώτημα κατά πόσον η εργασία που εκτελεί ο List είναι στο σύνολό της κατάλληλη για τη θέση αναθεωρητή. Δεν αμφισβητείται ότι μετατέθηκε στη ΓΔ II ύστερα από αίτηση για μεταφραστική και ότι η μετάθεση αυτή δεν επέφερε αλλαγές στη θέση ή στο δαμό του. Η Επιτροπή φαίνεται να παραδέχεται ότι στην παρούσα θέση δεν υπάρχει εργασία για αναθεωρητή και ότι αμφότεροι οι συνάδελφοι του προσφεύγοντος είναι μεταφραστές. Η Επιτροπή αντικρούει με το επιχείρημα ότι κάλλιστα μπορεί να δοθεί σε αναθεωρητή μεταφραστικό μόνο έργο και ιδίως στην περίπτωση του προσφεύγοντος για την οποία, κατά την Επιτροπή, δεν προβλεπόταν αναθεώρηση των μεταφράσεων του.

Η σταδιοδρομία ως LA 4/5, όπως στην περίπτωση του List, περιλαμβάνει τέσσερις διαφορετικές θέσεις: προϊστάμενος ομάδας μεταφραστών ή διερμηνέων, αναθεωρητής, κύριος μεταφραστής και κύριος διερμηνέας. Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 4 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως εναπόκειται σε κάθε όργανο «να καθορίσει τα καθήκοντα και την κατανομή αρμοδιοτήτων για κάθε θέση». Στον ορισμό της θέσεως του αναθεωρητή που έδωσε η Επιτροπή κατά το κρίσιμο χρονικό σημείο και που πρέπει να αναζητηθεί σε υπηρεσιακό σημείωμα της 11ης Οκτωβρίου 1979, αναφέρεται, στο μέτρο που αφορά την παρούσα υπόθεση, ότι πρόκειται για τη θέση μονίμου υπαλλήλου στον οποίο ανατίθεται η αναθεώρηση μεταφράσεων και, εφόσον

παραστεί ανάγκη, η μετάφραση κειμένων με ή χωρίς αναθεώρηση («... chargé d'effectuer la révision de traductions et le cas échéant la traduction de textes avec ou sans révision...»).

Αντιθέτως, στον κύριο μεταφραστή ανατίθεται η μετάφραση κειμένων, συνήθως χωρίς αναθεώρηση, και, εφόσον παραστεί ανάγκη, η αναθεώρηση μεταφράσεων («... chargé d'effectuer la traduction de textes, normalement sans révision, et le cas échéant la révision de traductions...»).

Σε σχέση με την παρούσα υπόθεση η διαφορά μεταξύ των δύο θέσεων δεν έγκειται στο γεγονός ότι ο αναθεωρητής δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να αναθεωρεί και ο κύριος μεταφραστής απλώς μεταφράζει. Συνίσταται στο ότι η αναθεώρηση ή ο έλεγχος μεταφράσεων που διενεργεί κάποιος άλλος αποτελεί ουσιαστικό ή πρωταρχικό μέρος των καθηκόντων στη θέση του αναθεωρητή, ενώ στην περίπτωση του κύριου μεταφραστή είναι απλώς κάτι που μπορεί να κληθεί να πραγματοποιήσει.

Στη διοίκηση εναπόκειται να καθορίσει με εύλογο τρόπο και ενόψει των αναγκών της πόσο μεταφραστικό έργο πρέπει να ανατεθεί στον αναθεωρητή, κατ' ουσία όμως πρέπει να του δίδεται εργασία αναθεωρητή και η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη της την περιγραφή της θέσεως του αναθεωρητή στην οποία η ίδια πρόδωκε. Στην παρούσα υπόθεση δεν μπορεί να λεχθεί ότι ο List εκτελεί καθήκοντα αναθεωρητή, όπως αυτά καθορίστηκαν, εφόσον γίνεται δεκτό ότι δεν του ανατίθεται καθόλου μετάφραση προς αναθεώρηση. Αν αυτό ήταν απλώς το αποτέλεσμα κάποιας αλλαγής ή προσωρινής μείωσης του όγκου των αναθεωρήσεων, τότε ο List θα μπορούσε να κληθεί να κάνει μεταφράσεις. Όπως όμως προκύπτει από τα πραγματικά περιστατικά, κάτι τέτοιο σαφώς δεν συντρέχει στην προκειμένη περίπτωση. Η ΓΔ II ζήτησε μεταφραστική και όχι αναθεωρητική και τόσο ο

προσφεύγων όσο και οι συνάδελφοί του δεν κάνουν άλλο τίποτα από μεταφράσεις. Κατ'εμέ, είναι σαφές ότι τα καθήκοντα του List δεν αντιστοιχούν προς την περιγραφή της θέσεως του αναθεωρητή.

Στην υπόθεση 66/75, *Macevicius κατά Κοινοβουλίου*, ECR 1976, σ. 593, το Δικαστήριο δέχθηκε (σκέψη 16 της αποφάσεως) ότι, για να θεωρηθεί ότι κάποιο μέτρο που αφορά την αναδιοργάνωση υπηρεσιών θίγει έναν υπάλληλο, «δεν αρκεί να επιφέρει κάποια αλλαγή ή ακόμα οποιαδήποτε αφαίρεση αρμοδιοτήτων, αλλ' απαιτεί και τα εναπομένοντα καθήκοντά του στο σύνολό τους να υπολείπονται σαφώς εκείνων που αντιστοιχούν στο βαθμό και τη θέση του, λαμβανομένων υπόψη της φύσεως, της σημασίας και της εκτάσεώς τους». Εφαρμόζοντας το νομολογιακό αυτό προηγούμενο στα πραγματικά περιστατικά της παρούσας υποθέσεως, θεωρώ ότι η απόφαση με την οποία ο List τέθηκε στη διάθεση της ΓΔ II τον θίγει και θα έπρεπε να είναι γι αυτό το λόγο αιτιολογημένη. Ανεξάρτητα από τα παραπάνω, η απόφαση είναι επί πλέον μη νόμιμη διότι παράβλεψε το δικαίωμα του List «όχι μόνον να διατηρήσει τον ίδιο βαθμό και να λάβει την αντίστοιχη αμοιβή, αλλ' επίσης να του ανατεθούν καθήκοντα και αρμοδιότητες που στο σύνολό τους συνάδουν προς τη θέση που αντιστοιχεί στο βαθμό που κατέχει στην κλίμακα ιεραρχίας» (δλέπε υπόθεση 15/65, *Klaer κατά Αναστάτης Αρχής*, ECR 1965, σ. 1045, στη σ. 1054, και υπόθεση 61/70, *Vistosi κατά Επιτροπής*, ECR 1971, σ. 535, σκέψη 15 της αποφάσεως). Για το λόγο αυτό θεωρώ ότι απάδει η εξέταση του αν εκπληρώθηκε ορθά η υποχρέωση για αιτιολόγηση, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, με τις δύο συνεντεύξεις του List που προηγήθηκαν της αποφάσεως.

Κατ'εμέ, πρέπει επίσης να απορριφθεί ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι ο List συναίνεσε στη μετάθεση και ότι τώρα δεν μπορεί να διατυπώνει σχετικά παράπονα. Πρώτον, δεν διευκρινίστηκε αν ο List συμφώνησε έχοντας πλήρη γνώση των καθηκόντων που θα του ανατίθονταν στη ΓΔ II. Ακόμη και η ίδια η Επιτροπή στην απάντησή της επικαλέστηκε απλώς ότι ο List *θα μπορούσε να είχε* ενημερωθεί για τα καθήκοντά του. Δεύτερον, οποιαδήποτε προβαλλόμενη συναίνεση σε πρόταση προϊσταμένης αρχής που θίγει δικαιώματα απορρέοντα από τον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως πρέπει να εξετάζεται με σοβαρότητα, κατά δε την άποψή μου δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αυτό συνέβη στην υπό κρίση υπόθεση. Τέλος, αν ο List ήθελε να διατυπώσει επίσημα αιτιάσεις σχετικά με τη μετάθεσή του, θα μπορούσε να το πράξει μόνον αφού ανέλαβε τη νέα θέση. Είναι εύλογο να συμπεράνει κανείς από το γεγονός ότι ο προσφεύγων διατύπωσε πράγματι τέτοιες αιτιάσεις έξι ημέρες μετά τη μετάθεσή του, ότι παρόμοια συναίνεση δεν δόθηκε.

Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο εκπρόσωπος του List διευκρίνισε ότι το αίτημα του προσφεύγοντος συνίσταται, όπως το αντιλαμβάνομαι, «στην ακύρωση της τοποθέτησής του στη ΓΔ II, ενόψει των συνθηκών εργασίας». Αυτό, κατ'εμέ, δεν αλλοιώνει κατ' ουσία το αίτημα όπως είχε διατυπωθεί αρχικά. Το δεύτερο αίτημά του δεν αφορά την τοποθέτησή του στη ΓΔ II, αλλά το ότι αυτό που του ανατέθηκε δεν ανταποκρινόταν σ' αυτό που δικαιούνταν να αναμένει.

Προβλήθηκε η άποψη ότι ο List δεν έχει πραγματικό συμφέρον από την ακύρωση της τοποθετήσεώς του. Δεν νομίζω ότι τα πράγματα έχουν έτσι. Έχει συμφέρον να του εξασφαλιστεί ότι η φύση των καθηκόντων που του ανατίθενται αντιστοιχεί προς το βαθμό του και προς τη θέση του. Αν το Δικαστήριο κρίνει ότι εθίγησαν τα δικαιώματα του προσφεύγοντος από τη μόνη εργασία που του ανατέθηκε ή πρόκειται να του ανατεθεί, τότε κατ' εμέ η μετάθεσή του πρέπει να ακυρωθεί. Πράγματι, αυτό συνιστά τη μόνη αποτελεσματική θεραπεία που μπορεί να επιφέρει το Δικαστήριο και κατά την άποψή μου αυτό επιβάλλεται στην παρούσα υπόθεση. Στην περίπτωση αυτή εναπόκειται στην Επιτροπή να διασφαλίσει, ώστε η εργασία που του ανατίθεται να αντιστοιχεί, όπως το εννοούν οι διοικητικές αρχές, στη θέση του ως αναθεωρήτη σε σχέση με τις υπηρεσιακές ανάγκες· στην εργασία δέδαια αυτή περιλαμβάνονται και ορισμένες μεταφράσεις.

Δεν αποδείχθηκε ότι ο List υπέστη οποιαδήποτε υλική ζημία λόγω της μεταθέσεώς του στη ΓΔ II· κατ' εμέ λοιπόν, η ακύρωση της αποφάσεως συνιστά καθεαυτή επαρκή αποκατάσταση. Αν το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να επιδικάσει και αποζημίωση μαζί με την ακύρωση, νομίζω ότι κάποιο συμβολικό ποσό είναι αρκετό.

Ως προς το τρίτο αίτημα, η Επιτροπή αντέκρουσε ότι οι θέσεις για τις οποίες ο προσφεύγων έθεσε υποψηφιότητα αφορούσαν όλες την ίδια σταδιοδρομία με εκείνη του

List, ούτως ώστε δεν επρόκειτο περί προαγωγής και, συνεπώς, δεν υφίσταται παράδοση του άρθρου 45 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως λόγω του γεγονότος ότι η περιοδική έκθεση του List, που έπρεπε να έχει συνταχθεί για την περίοδο 1977-1979, δεν είχε υποβληθεί κατά το χρόνο που εξεταζόταν η υποψηφιότητά του. Στο άρθρο 45, παράγραφος 1, ορίζεται σχετικά ότι: «Η προαγωγή κατά βαθμό παρέχεται με απόφαση της αρμοδίας για τους διορισμούς αρχής και συνεπάγεται την κατάληψη από τον υπάλληλο του αμέσως ανωτέρου βαθμού της κατηγορίας ή του κλάδου, στον οποίο ανήκει. Η προαγωγή γίνεται αποκλειστικά με επιλογή μεταξύ των υπαλλήλων που έχουν συμπληρώσει έναν ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας στο βαθμό τους, μετά από συγκριτική έκθεση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής, καθώς και των εκθέσεων για τους υπαλλήλους αυτούς». Στην περίπτωση του List καμία από τις θέσεις για τις οποίες έθεσε υποψηφιότητα δεν θα συνεπαγόταν προαγωγή του, έτσι όπως αυτή εννοείται, ακόμη και αν διοριζόταν, επειδή όλες αφορούν τη σταδιοδρομία στους βαθμούς LA 5/LA 4. Πάντως, δοθέντος ότι το άρθρο 45 εφαρμόζεται όταν πρόκειται για υποψηφίους με βαθμό μικρότερο του LA 4, η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως επιβάλλει στην Επιτροπή να συγκρίνει τις περιοδικές τους εκθέσεις με εκείνες των λοιπών υποψηφίων, συμπεριλαμβανομένου του List, προτού καταλήξει σε οποιαδήποτε απόφαση. Ακόμη και αν το άρθρο 45 δεν εφαρμόζόταν καθόλου, η περιοδική έκθεση περιλαμβάνει, όπως διευκρινίζει το άρθρο 43 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, τη ρητή αξιολόγηση της ικανότητας, αποδόσεως και συμπεριφοράς του υπαλλήλου κατά τη διάρκεια μιας δεδομένης περιόδου και, όπως τονίζεται στη σκέψη 8 της αποφάσεως στην υπόθεση 24/79, Oberthür κατά Επιτροπής, ECR 1980, σ. 1743, «συνιστά απαραίτητο στοιχείο αξιολογήσεως κάθε φορά που η διοίκηση λαμβάνει υπόψη τη σταδιοδρομία του υπαλλήλου». Συνεπώς, η διοίκηση οφείλει να λάβει υπόψη της την έκθεση όταν προβαίνει σε διορισμό, ακόμη

και όταν δεν υπάρχει ρητή διάταξη στον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως που να το απαιτεί, καθώς και όταν υπάρχουν περισσότεροι υποψήφιοι οφείλει να εξετάζει την περιοδική έκθεση κάθε υποψηφίου, ώστε να εξασφαλίζει την ίση μεταχείρισή τους και να συγκρίνει ορθά τα προσόντα τους.

Η εν λόγω υποχρέωση να ληφθούν υπόψη οι εκθέσεις αφορά *prima facie* μόνον τις εκθέσεις που έχουν ήδη συνταχθεί και οι διαγωνισμοί δεν είναι δυνατόν να εκκρεμούν επ' αόριστο λόγω εκθέσεων που πρόκειται να συνταχθούν ή που δεν είναι οριστικές, στην πρώτη περίπτωση όμως αν συντρέχει δάσιμος λόγος για τη μη σύνταξή τους κατά το χρόνο που συμβαίνει να εξετάζεται μια υποψηφιότητα. Αν αντιθέτως οι εκθέσεις πρέπει να συνταχθούν και δεν αποδεικνύεται ότι συντρέχει δάσιμος λόγος για τη μη σύνταξή τους, η δικαιοσύνη επιβάλλει η Επιτροπή να τις λαμβάνει πριν από τη λήψη αποφάσεως.

Στην παρούσα υπόθεση δεν δόθηκε ικανοποιητική εξήγηση για ποιο λόγο η έκθεση δεν είχε συνταχθεί προτού επιλεγούν οι προϋστάμενοι των ομάδων γερμανικής μεταφράσεως (ανακοινώσεις COM/895 ως 901/80· οι υπόλοιπες είναι κατ' εμέ άσχετες στην προκειμένη περίπτωση εφόσον αφορούν γλώσσες καμία από τις οποίες δεν είναι η μητρική του List και όπως αντιλήφθηκαν ο εκπρόσωπός του παραιτή-

θηκε από όλες τις σχετικές αιτιάσεις). Εξάλλου η Επιτροπή συμφώνησε ότι η υποψηφιότητα του List έπρεπε να επανεξεταστεί αμέσως μετά τη σύνταξη της περιοδικής του εκθέσεως. Η έκθεση που συντάχθηκε τον Απρίλιο 1981 τροποποιήθηκε μετά από τα σχόλια που διατύπωσε ο List τον Ιούνιο 1981, ο οποίος και ζήτησε την παραπομπή του θέματος στην επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως για τις εκθέσεις κρίσεως του προσωπικού. Μετά από την αίτησή του αυτή και πριν συνεδριάσει η επιτροπή ίσης εκπροσωπήσεως για την εξέταση των ισχυρισμών του List, διατυπώθηκε σύσταση στον αρμόδιο επίτροπο ότι δεν έπρεπε να επέλθουν αλλαγές στους προταθέντες διαγωνισμούς.

Είναι σαφές ότι η επανεξέταση της καταστάσεως του List υπό το φως της περιοδικής εκθέσεώς του πρέπει να γίνει βάσει της οριστικής τελικής διατυπώσεως της εν λόγω εκθέσεως, η οποία, εξ όσων γνωρίζει το Δικαστήριο, δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί.

Συμπεραίνω ότι η Επιτροπή θα φέρει σε πέρας ό,τι κατ' εμέ συνιστά την ουσία της ενέργειάς της μόλις λάβει την τελική οριστική διατύπωση και ότι θα το πράξει με δικαιοσύνη και ευρύτητα πνεύματος. Υπό τις περιστάσεις αυτές νομίζω ότι το αίτημα του List για ακύρωση της διαδικασίας διορισμού των προϋσταμένων των μεταφραστικών ομάδων δεν πρέπει να γίνει δεκτό.

Για τους λόγους αυτούς φρονώ ότι:

- 1) η πρώτη αίτηση του List «ότι η μη ανάθεση σ' αυτόν εργασίας ή η ανάθεση μη κατάλληλης εργασίας συνιστά συγκεκριμένη κύρωση» πρέπει να απορριφθεί·
- 2) η απόφαση της Επιτροπής με την οποία τέθηκε στη διάθεση της ΓΔ II πρέπει να ακυρωθεί·

- 3) το Δικαστήριο δεν πρέπει να αποφανθεί επί του τρίτου αιτήματος για ακύρωση της διαδικασίας διορισμού των προϋσταμένων ομάδων μεταφράσεως βάσει των ανακοινώσεων κενών θέσεων COM/895 μέχρι 901/80, ενόψει της αποφάσεως της Επιτροπής να επανεξετάσει την υποψηφιότητα του List, και δεν πρέπει επίσης να αποφανθεί επί των ανακοινώσεων κενών θέσεων COM/902 μέχρι 934/80.
- 4) η Επιτροπή πρέπει να υποχρεωθεί να φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δύο τρίτα εκείνων στα οποία υποβλήθηκε ο List.